

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1143/2025
24.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Ковачевића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године и Кж2.бр.412/25 од 23.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Ковачевића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године и Кж2.бр.412/25 од 23.06.2025. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године усвојен је захтев браниоца окривљеног за исплату награде за одбрану у предмету Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 у износу од 49.500,00 динара и наложено рачуноводству да адвокату АА исплати наведени износ.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2.бр.412/25 од 23.06.2025. године одбијена је као неосована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Момчило Ковачевић, због повреда одредаба члана 265. и 267. ЗКП, на који начин се суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и досуди тражене трошкове.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је, да када се обустави кривични поступак или се оптужба, одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 267. ЗКП је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд сходно одредбама чланова 261. до 266. тог законика.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Прокупљу К.бр.185/23 од 18.01.2024. године окривљени АА на основу члана 423. став 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ а да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Дана 16.05.2025. године одржан је претрес пред Апелационим судом у Нишу, а у завршној речи бранилац окривљеног је изјавио да тражи трошкове по АТ. Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 16.05.2024. године одбијена је као неоснована жалба ОЈТ у Прокупљу и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу К.бр.185/23 од 18.01.2024. године.

Надаље, из списка предмета произилази да је решењем Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године усвојен захтев браниоца окривљеног за исплату награде за одбрану у предмету Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 у износу од 49.500,00 динара и наложено рачуноводству да адвокату АА исплати наведени износ на име награде за одбрану окривљеног и то за присуство на претресу пред другостепеним судом. На наведено решење жалбу је изјавио бранилац окривљеног у којој је навео све процесне радње пред Апелационим судом за које је тражио трошкове а о којима суд није одлучио. Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2.бр.412/25 од 23.06.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована са обраложењем да је дана 16.05.2025. године одржан претрес пред другостепеним судом на коме је бранилац окривљеног тражио трошкове по АТ, али није определио захтев за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред судом правног лека по врсти, ни по висини, па како су му трошкови били познати, то је исти, по оцени суда, могао

поставити и захтев за њихову накнаду бар по врсти у ком случају би суд знао које трошкове бранилац потражује и о њима одлучио.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да је бранилац окривљеног на претресу одржаном пред другостепеним судом дана 16.05.2025. године тражио трошкове по АТ, без обзира што исти нису били опредељени према врсти и висини, а сходно правноснажној одлуци да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, те у смислу одредбе члана 267. ЗКП Апелциони суд као суд правног лека у конкретном случају има обавезу да одлучи о свим трошковима који су настали пред тим судом. Одбијајући да одлучи о свим трошковима кривичног поступка насталим пред судом правног лека а не само о награди за одбрану окривљеног за присуство на претресу пред другостепеним судом дана 10.05.2025. године, из разлога што нису опредељени по врсти и висини, суд је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 267. ЗКП, како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 267. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Момчила Ковачевића, то је Врховни суд усвојио као основан захтев и, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажна решења Апелационог суда у Нишу Кж1 271/24 од 28.05.2025. године и Кж2.бр.412/25 од 23.06.2025. године, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић